

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань правоохоронної діяльності

17 червня 2020 року

Веде засідання голова Комітету МОНАСТИРСЬКИЙ Д.А.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, будемо розпочинати засідання комітету. У нас є кворум – 20 присутніх членів комітету.

Спершу я би всіх нас хотів привітати з сьогоднішнім прийняттям закону у другому читанні 3314 технічного, але дуже важливого закону. До нього докладено багато зусиль всіх членів комітету. Особливо я хочу подякувати Григорію Миколайовичу Мамці в роботі не тільки над законопроектом, а і в робочій групі, і колег, які брали участь в цій роботі також. От фактично місяці роботи, ми взяли шість місяців для удосконалення цього законопроекту, і одна хвилина часу в залі – і абсолютна підтримка. Тобто, напевно, це може говорити про якість і професіоналізм в підготовці цього питання. Тому я вам дякую всім за роботу. Це, дійсно, показує, мені здається, справжню ефективність роботи комітету.

Крім того, звичайно, хочу нагадати, що вже 1 липня цього року у нас починається новий етап фактично – це запроваджуються кримінальні проступки. Це великий етап, звичайно, над яким всім нам... ми і попрацювали, і ще прийдеться попрацювати в майбутньому. Мова йде про удосконалення цього інституту, очевидно, після того, як він запусниться. *(Шум у залі)* Ну да, тут питання вже підписання, технічне.

І інші питання, у тому числі по реформуванню самої структури поліції у зв'язку зі зміною, можливою зміною районування України. Тут також питання велике по структурі поліції в зв'язку з запуском кримінальних проступків і зміни появи дізнавачів, і зміни також структури слідства в Національній поліції, так, як ми і говорили раніше, мають бути презентовані на комітеті зміни в структурі Національної поліції.

У нас сьогодні також присутні наші колеги народні депутати: Віктор М'ялик, Лада Булах, Ігор Фріс – автори законопроектів, а також наші колеги, які взяли участь через бажання висловитись по ряду питань.

Колеги, перед вами порядок денний. Він зазначений. Чи є доповнення, пропозиції? Чи можемо починати працювати? Да, "Різне" у нас заплановане. Так, "Різне" у нас заплановане.

Колеги, звертався народний депутата Віктор М'ялик щодо того, щоб законопроекти 3316 і альтернативні до них розглянути спочатку. Але я хотів би з'ясувати, хто є з авторів зараз. Чи є пан Волошин? Чи є якісь, можливо, листи про участь? Наскільки я знаю, що пані Василевська-Смаглюк написала лист про те, щоб розглянути без її участі. Пана Волошина, я так розумію, немає. Лада Булах присутня. Дякую. І Олександр Бакумов також присутній.

Тому давайте просто обговоримо. Чи ми будемо його розглядати першим? Тому що колеги хотіли багато хто висловитись з цього приводу.

Якщо можна, мікрофон включити.

Бакумов О.С. Я думаю, що от у нас є порядок денний, і по багатьох законопроектах, в тому числі першому, другому є автори, і також законопроектів, які чекають відповідно. Тому я думаю, буде правильним, щоб ми в тій черговості, яка була складена, йшли відповідно.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Вікторе, тоді... Я звертаюся до Віктора М'ялика з тим, щоб все ж таки ми йшли по порядку визначеному. Я думаю, що це дійсно, з поваги до наших інших колег, які також мають, пане Ігоре, напевно, паралельно також ваш комітет. Тому ми не будемо затримувати.

Колеги, пропоную затвердити порядок денний у визначеній послідовності з відповідними запропонованими позиціями.

Хто за це, прошу голосувати. Проти? Утримались? Дякую. На відміну від онлайн-комітету відбувається дуже швидко.

Далі. Переходимо до першого питання порядку денного. Законопроект 3010. Взагалі я сподіваюся, що ми сьогодні досить швидко з вами попрацюємо всі разом і прийдемо до завершення нашої роботи. Про приватну детективну діяльність (3010 і 3010-1).

Будь ласка, я тоді запрошую В'ячеслава Медяника представити законопроект. І потім окремо, напевно, після виступу іншого із співавторів ви представите вже позицію підкомітету. Будь ласка.

МЕДЯНИК В.А. Дякую.

Доброго дня, шановні колеги! До вашої уваги хочу представити законопроект про приватну детективну діяльність (реєстраційний номер 3010), поданий мною та нашим колегою народним депутатом Галушком Миколою. На мою думку, цей законопроект відповідає сьогоднішнім об'єктивно існуючим потребам на ринку детективних послуг, які поки що знаходяться законодавчо неврегульованими.

Так, наприклад, на 2019 рік в США налічувалось 35 тисяч приватних детективів, в Іспанії понад – 4100, у Франції – 850, у Великобританії – близько 10 тисяч. В Україні до сьогодні приватна детективна діяльність офіційно не визнана, хоча приватною детективною діяльністю займаються і наші співгромадяни. За неофіційними даними зараз в усіх регіонах України налічується близько 2 тисяч приватних детективів та приватних детективних агентств. Детективна діяльність зазначена у КВЕД-2010 як один із видів господарської діяльності.

Розробка та прийняття проекту Закону України про приватну детективну діяльність дозволить на законодавчому рівні поставити такий в ідеальності під належний контроль держави в Україні, ще раз підтвердять свою прихильність європейському курсу та, безумовно, підвищить імідж як правової держави серед цивілізованих країн світу.

Приватним детективом може бути фізична особа, яка має громадянство в Україні, повну вищу юридичну освіту або вищу, або освіту за

спеціальністю "Правоохоронна діяльність", володіє державною мовою, стаж роботи в галузі права або правоохоронної діяльності 3 роки, пройшла відповідне навчання з метою зайняття приватною детективною діяльністю та отримала свідоцтво про право на зайняття приватною детективною діяльністю. Уповноваженим органом у сфері врегулювання приватної детективної діяльності є центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної правової політики, а саме Міністерство юстиції України.

Також приватний детектив може проводити зовнішній та внутрішній огляд закритих для вільного доступу територій споруд, інших об'єктів за згодою їх власників або законних користувачів.

Це щодо представлення законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Будь ласка, інший законопроект 3010 представить Григорій Миколайович Мамка. Запрошую.

МАМКА Г.М. Шановні колеги! Присутні! Хочу зазначити, що дійсно інститут детективів, він допоможе в двох напрямках, ну, наскільки відповідає і стратегія закону. Перший напрямок – це допомога в зібранні доказів, тобто виконання функції на даний час ще слідства, яке пройшло після реформування і з якого на даний час осталися трохи спеціалістів, які займаються великим обсягом справ. А з другого боку, детективна діяльність, вона по суті буде направлена на збір тих фактів, які цікавлять сторону, яка обвинувачується в процесі.

Законопроект, де я є співавтором і категорично не можу погодитися з першим законопроектом. Чому? Тому що, якщо взяти спеціалізацію Міністерства юстиції, то тут більше детективна діяльність становить своєю природою і практикою більше до правоохоронних функцій, тобто виконання тих чи інших функцій, які більше полягають і виконуються правоохоронними

органами у нас в державі, але ніяк органом виконавчої влади і Міністерством юстиції.

Цей законопроект по суті, він є аналогом законопроекту, який ще в 2015-у за номером 3010 зі значком 1, ще в 2015 році. Він пройшов усі стадії: юристів, сам механізм, який акліматизований на базі українського законодавства і, по суті, був заветований Президентом України тільки з однієї... з одним таким зауваженням центральним: тому що він не може підпорядковувати інститут детективів Міністерству юстиції України, а він повинен підпорядковуватися і мати процедуру під Міністерством внутрішніх справ.

Тим паче, на даний час структура саме у правоохоронного органу Міністерства внутрішніх справ, вона розбита на декілька таких ключових підрозділів, які формують Міністерство внутрішніх справ. Це Національна поліція, прикордонники, Державна міграційна служба. А саме Міністерство внутрішніх справ, на мою думку, все-таки воно має перспективу стати цивільним інститутом і здійснювати функції контролю.

Даний законопроект складається з двадцяти статей, що поєднуються в семи розділах. Описуються види, процедура, види детективних послуг, приватна детективна (розшукова) діяльність. По суті, визначення дається, що таке приватний детектив, хто може бути, це громадянин України, який досяг 21 року. І ми ж повинні розуміти, що детективною діяльністю в першому інституті і розгляд на нашому комітеті, приймається два рішення. Перше – запуск такого інституту, як детективна діяльність. І друге. По суті ми повинні уже розуміти, що детективною діяльністю не будуть займатися люди з університету Шевченка, які тільки закінчили; це буде початок створений тільки тих людей, які мали або служили, або працювали в правоохоронних органах, вони розуміють. Тобто це ніша, яка повинна і буде зайнята в майбутньому тими людьми, які мали відношення до правоохоронних органів.

Цей законопроект по суті і говорить про те, що якщо Міністерство внутрішніх справ проводить навчання, видачу ліцензій, які також і на рівні з

тим законопроектом, мають платну основу. І ми пропонуємо також реєстрацію щодо переліку реєстраційних дій, а саме в Міністерстві юстиції. Тобто щоб не було одного регулятора (один навчає, включає, веде системи, як в попередньому законопроекті), ми пропонуємо розбити: Міністерство внутрішніх справ навчає, видає ліцензії, все інше, а Міністерство юстиції – регулятор, це комісійні відносини, це скарги, і все інше. Тобто я не сторонник того, щоб був тільки один регулятор.

Реєстрація приватних детективів повинна по суті, на нашу думку, реєструватися тим законодавством, яке вже передбачено, це діяльність у формі ФОПів чи у складанні... у складі об'єднання приватних детективів. Тому що по суті якісно зробити, роботу виконати за ресурсом одного детектива – це одна історія. Але більш практика показує, що групи детективів проводять централізовано якусь роботу і отримують один продукт. Тобто дає можливість групі, об'єднання приватних детективів точно так, як по аналогії адвокатських об'єднань.

Також законопроектом пропонуємо дозволити надання таких видів приватних детективних розшукових послуг: збирання, фіксування, дослідження відомостей; вивчення ринку; пошук і збір інформації з відкритих джерел з метою підготовки, з'ясування біографічних та інших даних, що характеризують особу стосовно окремих громадян; пошук осіб, місцезнаходження яких невідоме; розшук зниклого; здійснення заходів з відтворення втраченої і зниклої інформації; пошук і збір даних, які можуть бути приводом або підставою для звернення замовника приватних детективних послуг до правоохоронних органів; виявлення фактів незаконного несанкціонованого збирання з метою використання відомостей, що становлять комерційну таємницю замовника або їх розголошення; пошук, виявлення та фіксування фактів незаконного використання прав інтелектуальної власності; пошук боржників та осіб, які ухиляються від виконання своїх договірних зобов'язань; забезпечення захисту інформації з обмеженим доступом, конфіденційної і службової замовника. Суб'єкти

приватної детективної (розшукової) діяльності можуть надавати інші детективні послуги, які не заборонені законом.

Підсумовуючи, прийняття цього проекту дозволить легалізувати приватну детективну (розшукову) діяльність, яка фактично на сьогодні здійснюється в Україні. Поставивши її під контроль держави, та значно збільшить можливості громадян України у захисті своїх законних інтересів, конституційних прав та свобод.

Тому я пропоную підтримати проект 3010-1 авторів Кожем'якіна, Цимбалюка, Данілова, Бурміча та Мамки за основу.

Дякую вам за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Григорій Миколайович.

Будь ласка, В'ячеслав Анатолійович Медяник. Прошу, позицію підкомітету.

МЕДЯНИК В.А. Підкомітет з питань законодавства про адміністративні правопорушення та охоронної і детективної діяльності розглянув законопроект реєстраційні номери 3010 та 3010-1.

Щодо цих двох законопроектів, які є між ними основні відмінності. В даному законопроекті 3010 уповноваженим органом в сфері регулювання приватної детективної діяльності є центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної правової політики, а саме Міністерство юстиції України.

Щодо законопроекту 3010-1, уповноваженим органом пропонується Міністерство внутрішніх справ України.

Є висновки щодо питання стосовно визначення уповноваженого органу. А саме Служба безпеки України висловила щодо недостатньої обґрунтованості визначення проектом Закону 3010-1 Міністерства внутрішніх справ України уповноваженим органом. Бо оскільки діяльність детективів не нестиме у собі ризики настання загроз для підтримання

громадської безпеки і порядку, предмети і речовини, які вони використовують у межах надання детективних послуг, не створюватимуть передумов до виникнення надзвичайних ситуацій, а тому така підприємницька діяльність досить опосередковано стосуватиметься компетенції МВС. У зв'язку з чим Службою безпеки України запропоновано розглянути питання щодо покладення вказаної функції на Міністерство юстиції України.

Щодо рішення підкомітету. Підкомітет з питань законодавства про адміністративні правопорушення та охоронної і детективної діяльності за результатами розгляду проектів у першому читанні висловлює пропозицію Комітету з питань правоохоронної діяльності прийняти рішення, яким підтримати та рекомендувати Верховній Раді України проект Закону "Про приватну детективну діяльність" (реєстраційний номер 3010) прийняти за основу; альтернативний проект Закону "Про приватну детективну (розшукову) діяльність" (реєстраційний номер 3010-1) відхилити. Ряд зауважень та пропозицій, які надійшли від відповідних органів, будуть доопрацьовані при підготовці законопроекту реєстраційний номер 3010 до другого читання.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Прошу членам комітету висловитися щодо пропозиції по цьому законопроекту. І після цього, я думаю, що логічно надати слово ще авторам, можливо, щось прокоментувати або що. Чи будуть якісь коментарі? Дякую, немає.

Григорій Миколайович, тоді авторів, прошу вам, тоді після цього переходимо до голосування.

МАМКА Г.М. Шановні колеги, хочу звернути увагу, що, коли є проект, законопроект, то думки одного правоохоронного органу про інший, на мою

думку, цього трішки малувато. Я поважаю Службу безпеки України. Але Служба безпеки України в тих функціях, які розписані як по одному законопроекті, так і по другому, я думаю, що одну тисячну вони приймають десь участь щодо своєї специфіки в роботі.

Мій законопроект говорить про звичайні земні речі, що не повинно бути в одному інституті одного регулятора, одного. Якщо у нас один регулятор, це все біда. Ця функція повинна бути розділена. Якщо Міністерство внутрішніх справ бере на себе зобов'язання: а) навчання, видача ліцензій, а список щодо реєстрації самих суб'єктів, все інше – це податкова, яка контролює щодо сплачення коштів від виду діяльності, передбаченого законодавством України, а Міністерство юстиції приймає рішення щодо реєстрації чи нереєстрації визначеному, уже перевіреному пакеті від Міністерства внутрішніх справ. Друге. Діяльність детективна, вона буде на 100 відсотків взаємодіяти, йти на межі щодо виконання функцій своїх, Міністерство внутрішніх справ. Ну, ніяк не Служба безпеки, ніяк Міністерство юстиції України. І самою тонкою межею, яку не повинні переходити в своїй діяльності детективи і не перетягувати на себе правоохоронну функцію, це Міністерство внутрішніх справ. Одного висновку Служби безпеки, що сама реєстрація Мін'юсту чи МВС, ну, на мою думку, цього замало.

По суті хотів би все-таки ставити на голосування і мій законопроект, голосувати за нього. Я рахую, що він вже мав нагоду пройти всі стадії до ветовання Президента. Він допрацьований. Він вивчений. І по суті механізм, який застосовується, і різниця тільки в тому, що два регулятори буде функції Міністерства внутрішніх справ чи Мін'юст. От хочу... Ну, ще 30 секунд.

Хочу сказати і поставити практичний приклад. Наприклад, проходить законопроект перший, і в Мін'юсті хто буде цим питанням займатися, проводити навчання? Хто в Мін'юсті? Хто має відношення до правоохоронних органів? Будемо шукати знову тих людей, які мали відношення, створювати орган, витратити державні кошти? Ну, вчити їх,

бігати за ними. Як можна прийняти в Мін'юсті, люди які працюють і мають іншу специфіку роботи, як вони можуть в детектива прийняти іспит? Це зовсім інші речі.

І у зв'язку з цим я і пропоную практичну складову, яка на даний час може запустити цей інститут. Якщо держава визначить заміну регулятора і прийняти Мін'юст, це робиться єдиною правкою. Єдиною правкою. Але практично, я бачу, що цей механізм може запуститись.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. В'ячеслав. І будемо переходити до голосування.

МЕДЯНИК В.А. Я ще хотів доповнити, що не тільки висновок Служби безпеки України про це каже. А до того ще є такі умови щодо вашого законопроекту, щодо визначення, хто може бути приватним детективом. У вас чітко зазначено, що може бути громадянин України, який досяг 21 року, володіє державною мовою, має вищу освіту (і дуже важливе слово) або стаж роботи в оперативних підрозділах чи органах досудового розслідування не менше 3 років, пройшов відповідне навчання з метою здійснення приватної детективної розшукової діяльності та отримав у встановленому законом порядку свідоцтво про право на зайняття приватною детективною діяльністю".

Щодо законопроекту, який ми зараз пропонуємо, то визначення більш є обґрунтованим. А саме: "Приватним детективом може бути фізична особа, яка має громадянство України, повну вищу юридичну освіту або вищу освіту за спеціальністю "Правоохоронна діяльність", володіє державною мовою, стаж роботи в галузі права або правоохоронної діяльності 3 роки, пройшла відповідне навчання з метою зайняття приватною детективною діяльністю та отримала свідоцтво про право на зайняття приватною детективною діяльністю".

До чого це я кажу? Тобто щодо вашого законопроекту є слово "або", тобто може мати вищу освіту або може не мати. Чому це дуже важливо? Тому що вища юридична освіта і сама детективна діяльність, вона пов'язана з деякими основами законодавства або права. Тому я об'єктивно кажу, що...

МАМКА Г.М. *(Не чути)*

МЕДЯНИК В.А. Тому це моя позиція. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Юлія Григорівна Яцик, прошу.

ЯЦИК Ю.Г. Дякую.

Шановні колеги, я хочу висловити свою точку зору з цього, з обох, напевно, законопроектів. Моя точка зору полягає саме в неузгодженості повноважень приватних детективів з нормами кримінально-процесуального законодавства, які регламентують проведення слідчих розшукових дій, негласних слідчих розшукових дій. Зокрема, відповідно до статті 13 цього законопроекту доволі широкі повноваження у приватних детективів, зокрема і спостереження за поведінкою осіб, зокрема і збирання, фіксування інформації, яка може становити персональні дані, яка може становити матеріали, які не можуть бути, не підлягають розголошенню.

Тому я вважаю, що з цього контексту законопроект доволі сирий. Я утримаюсь від його голосування і вважаю за необхідне направити його на доопрацювання автору.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте я також скажу своє слово. Я нагадаю, що ми вже направляли на доопрацювання два законопроекти. У нас була робоча група, до якої могли долучитися абсолютно всі наші колеги. Керував цією групою Микола Леонідович Галушко. Його сьогодні з об'єктивних

причин немає, у нього питання там на окрузі виникли термінові і, власне, через це він вибачався.

Я хочу сказати, власне, питання, навколо яких ми сьогодні сперечаємося, це все є питання до другого читання. Ми з вами маємо вирішити їх до другого читання. Головне, щоб ми сьогодні і далі в залі підтримали один з цих законопроектів. Я в жодному разі не хочу, щоб наша дискусія призвела до того, що ми знову підемо на третє коло по цій законодавчій ініціативі, тому що насправді приватні детективи – інституція, яка вже склалася, вона вимагає правового врегулювання, обґрунтовано, і, мені здається, наш обов'язок це зробити.

Пані Юлія, я думаю, що ми з вами можемо до другого читання абсолютно чітко проговорити і з питання дотримання прав людини, і питання оперативної роботи, абсолютно нормально знайти консенсус, тут немає проблем. Хоча я не був членом робочої групи, але, я переконаний, що такий закон має бути. І я думаю, що ми маємо тут визначитися з одним з них, і до другого читання абсолютно чітко доопрацювати.

Хто ще хотів висловитися? Будь ласка, пані Олександра і також Максим. Прошу.

УСТІНОВА О.Ю. Дякую щиро.

Питання, чи потрібно ухвалювати такий закон. Так, потрібно, тому що це потрібно регламентувати, зараз це фактично абсолютно не регламентовано в Україні. Але, колеги, я от читала і перший, і другий законопроекти, і в мене таке враження, що ми зараз намагаємося все ж таки, по-перше, детективів прирівняти до адвокатів, і це в мене викликає велике занепокоєння. Мало того, в законопроекті Галушка і Медяника, тобто 3010, там все ж таки пропонується передбачити кримінальну відповідальність за незаконне розголошення детективної таємниці. Вибачте, у нас навіть там для адвокатів, для журналістів, для всіх інших це дисциплінар, тобто не може бути кримінальної відповідальності за розголошення такої таємниці. Тому я не

знаю, який законопроект буде підтриманий, але це точно не можна, потрібно доопрацьовувати до другого читання.

Друге. Тут була дискусія щодо видання дозволу Міністерством внутрішніх справ. Я перепрошую, але якщо все ж таки Міністерство внутрішніх справ буде видавати дозволи, ми чудово розуміємо, що це буде створена чергова кормушка, коли будуть видавати виключно своїм, мало того, потім використовувати це у власних інтересах. Тому що, я впевнена, що буде зливатися інформація, яка була отримана в рамках там і потім її будуть... і це будуть використовувати детективи. Тобто будуть лише свої агентства, яким дасть дозвіл МВС, це ми вже проходили. Тобто вони мають конкурувати, коли, вибачте, у нас будуть своїх детективів мати поліцейські, то в кожного зараз працівника Богомольця буде своє детективне агентство, і замість того, щоб це розслідувати, у нас і зараз це є, якщо в тебе крадуть машину, то тобі відразу дають візиточку до кого йти, хто твою машину знайде. І цим не займається поліція... *(Шум у залі)*

Я перепрошую, але ми це зараз хочемо легалізувати. Якщо саме МВС буде видавати дозволи, то вони будуть цим зловживати. Вони не будуть займатися своєю роботою, а будуть відправляти до потрібних їм детективних агентств, яким вони ж будуть видавати дозволи. Тому це реально дуже величезний корупційний ризик. Я дуже прошу на це звернути увагу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Максим Павлюк. Після цього Микола. *(Шум у залі)* Да, готовий включатися. Будь ласка.

ПАВЛЮК М.В. Спасибі.

Колеги, закликаю всіх нас підтримати хоча б один з запропонованих законопроектів, оскільки вважаю, що легалізація приватної детективної діяльності вже на часі, є політична воля запустити даний інститут,

встановити форми і способи контролю держави за їх діяльністю. І прошу колег до другого читання всіх долучитися до напрацювання найправильнішої і найдієвішої форми.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ілля.

КИВА І.В. (*Виступ російською мовою*) Я хотел бы всего лишь навсегда отреагировать на реплику Александра о том, что мы создаем дополнительные условия коррупционных действий, связанных с Министерством внутренних дел. Но тогда можно поставить под сомнение всю нашу государственную систему. Я вам искренне хочу сказать, ну, точно, ну, давайте отдадим коррупционеру-набушнику, как например, который является официально коррупционером, пусть он на этом еще заработает себе на бесплатные обеды, или где он там развлекается со шлюхами.

Поэтому в данном случае я хочу сказать, в любом... вот я вам искренне... (*Шум у залі*) Извините, да. Я прошу прощения, я об этом же как-раз и говорю. Несовершенства отдельных индивидуумов не дает нам ставить под сомнение, в принципе, всю государственную систему власти. И в данном случае я не вижу ничего страшного, а всего лишь на всего это очень логично, когда лицензии выдаются Министерством внутренних дел приватным детективам. Все должно быть в рамках закона и здравого смысла. А предполагать о том, что это может быть кому-нибудь создаст... Да я вам хочу сказать, в нашей сегодня стране кому ни дай... Кому? Ермаку давайте дадим, чтобы он тоже на этом зарабатывал. Или кому? Давайте мы просто будем все-таки говорить о том, что мы выстраиваем то правовое государство, в котором должны исполняться законы. И сегодня мы решаем, действительно, очень важные для нашей правоохранительной системы вопросы.

Спасибо большое.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ілля.

Будь ласка.

Більш коректно виступайте, будь ласка.

УСТІНОВА О.Ю. Колеги, я частково підтримую те, що пан Ілля сказав. Але ще раз. Будь-який дозвіл в цій країні – це корупційна складова. Давайте просто приберемо це. А це те, що якраз пропонується у вашому законопроекті.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так чудово, що пані Олександра підтримує Іллю.

МАМКА Г.М. Дивіться. Я полсекунды. Я вибачаюсь.

КИВА І.В. А я Александру всегда... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович.

МАМКА Г.М. Дивіться, дозвіл повинен бути. Хто б його не видавав, все одно ризик корупції. Без дозволу? Ну, нема бумажки, ну, не буде ж працювати.

(Загальна дискусія)

Дивіться, ну, це нормальна практика.

МАМКА Г.М. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, я думаю, що це...

МАМКА Г.М. Ні, за реєстр, що ти зареєструвався, пройшов навчання. Якщо ти навчання проходив або в школах, або в інших... ну, свідоцтво повинно бути? Повинно бути. Да в школі видають свідоцтва.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хорошо. Григорій Миколайович...

МАМКА Г.М. Ну. Водійські права, он підказують.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все одно до другого читання у нас ця дискусія буде.

Я надаю фінальне слово все ж таки Миколі Галушку – керівнику робочої групи, який приєднався до нас щойно. І, пане Миколо, прошу про підсумки роботи. Скажіть, будь ласка, про законопроект. Чому саме така концепція пропонується підтримати? Дякую.

ГАЛУШКО М.Л. *(Виступ російською мовою)* Над законопроектом 3010 работала группа детективов, которые уже действуют на рынке Украины, которые смогли предоставить нам все аргументы "за" и "против" по данному законопроекту. Просто, ну, вся Европа везде выдает разрешения Министерство юстиции. Ну, не выдается МВД.

_____. *(Не чути)*

ГАЛУШКО М.Л. Да, есть. Возьмите посмотрите в КВЕДах, есть детективная деятельность.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Говорив про це Медяник.

ГАЛУШКО М.Л. Так что не надо говорить...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я пропоную переходити до голосування.

ГАЛУШКО М.Л. Просто мы этим законом мы хотим вывести из тени, ну, не то, что из полутени весь этот спектр этого рынка, потому что он настолько огромен, что это, вы же понимаете.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все зрозуміло. Миколо, давайте переходити до голосування.

Спочатку ставлю на голосування рекомендацію підкомітету ухвалити висновок комітету і рекомендувати Верховній Раді законопроект 3010 прийняти за основу, а відповідно альтернативний відхилити.

Хто за таку пропозицію, прошу голосувати. Хто – за, прошу підтримати. За основу 3010. Пропозиція підкомітету.

Я прошу порахувати колегу Владлена.

12 – за. Проти? Утримались? 6 – утримались. 12 – за. Рішення прийнято. Дякую вам.

Переходимо до наступного питання. Законопроект про амністію в 2020 році (реєстраційний номер 3181). Запрошую до слова його автора Ігоря Фріса.

Прошу вас, пане Ігор. Там є мікрофон у вас?

ФРІС І.П. Доброго дня, колеги! Дякую, що запросили.

Дуже цікавий законопроект, в принципі, останній раз Закон про амністію розглядався в стінах Верховної Ради і був прийнятий в 2016 році. В принципі, ми недалеко відійшли від тих основних засад, які на той момент Верховна Рада проголосувала і прийняла. Ми маємо позитивні показники з 2016 року, можемо здійснити оцінку тих факторів, які позитивно або негативно вплинули на суспільство. Ми трошки поправили цей закон, врахувавши туди додаткові якісь певні чинники, які змінили і суспільство в тому числі до сьогоднішнього дня.

Я би хотів зупинитися на якихось таких невеликих складниках і показниках, чому цей закон все ж таки на сьогоднішній день і чому нашій державі разом з іншими європейськими країнами треба приділити увагу і прийняти, в принципі, певне прощення від імені держави, певні категорії осіб, враховуючи одночасно з тим, що всі європейські країни, більшість з них, прийняли відповідні законопроекти, звільнила від відбуття покарання певні категорії своїх громадян, в тому числі враховуючи ті негативні наслідки коронавірусної хвороби, яка на сьогоднішній день панує в європейських країнах і в Україні в тому числі.

Метою взагалі законопроекту про амністію, всі тут, ну, більшість, напевно, правників, вони прекрасно розуміють, що є зменшення кількості осіб, які утримуються в місцях позбавлення волі, які внаслідок заощадження бюджетних коштів, що витрачаються на утримання засуджених, забезпечення належних умов відбування покарання для осіб, які продовжують там знаходитись. Якщо взяти і проаналізувати, ми з Міністерством юстиції, яке подало, я не знаю, чи хтось є з представників Мін'юсту, який буде представляти...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Є заступник міністра.

ФРІС І.П. ...альтернативний законопроект, то Мін'юст в свій час робив певний аналіз на кількість осіб, на яких буде розповсюджуватися дія їхнього законопроекту. Ми в свою чергу зробили певний аналіз, передивилися на коло засуджених, на кого буде розповсюджуватися дія запропонованого вам законопроекту, автором якого є я, то мін'юстівський законопроект, тут трошки, я думаю, що заступник міністра більше детально про це розкаже, але він трошки розширює кількість цих осіб, приблизно 3 тисяч осіб, на кого розповсюджується ця амністія. Мій законопроект значно звужує це коло. Це приблизно в районі 900 осіб буде приблизно загальної кількості. Якщо 3 тисячі – це кожна десята, то собі поррахуйте, що якщо 900 осіб, то, напевно, –

це кожна 30 особа, яка перебуває в місцях відбуття покарання, на кого буде розповсюджуватися вказаний законопроект.

Як в одному, так і в другому законопроекті кількість осіб, половина з цих осіб, на яких повинна розповсюджуватися ця амністія, це є особи, які не здійснювали взагалі насильницьких злочинів. Причому мало того, що вони не здійснювали насильницьких злочинів, вони повинні на момент набрання чинності цим законом відбутися не менше як одну четверту частину свого строку.

Ще додатково однією такою ланкою до осіб, категорій осіб, на яких розповсюджується дія вказаного законопроекту, ми дозволили передбачити осіб, які захищали інтереси нашої держави в АТО на сході і відновлювали, скажемо так, захищали територіальну цілісність нашої держави у Донецькій та Луганській областях.

Окрім цих категорій, які, скажемо так, є новелами законодавства, пропонується також розповсюдити вказану амністію на наступну категорію засуджених. Тобто на неповнолітніх та жінок, а також чоловіків, які мають дітей до 18 років або дітей з інвалідністю. До речі, цей законопроект, те, що ми зараз пропонуємо, він практично відтворює той законопроект, який був у 2016 році. Базова форма, вона така сама, і позитивний або негативний вплив ми теж можемо вже спрогнозувати. Тобто не було негативних наслідків після прийняття у 2016 році відповідного Закону "Про амністію".

Наступне. Це є категорія осіб з інвалідністю I, II та III груп, хворих на туберкульоз, онкологічні захворювання. Ми знаємо, що вказані категорії осіб, якщо вони відносяться і знову ж таки мають певні суб'єктивні ознаки, їм досить складно перебувати в місцях відбуття покарання, особливо коли, окрім туберкульозу і онкологічних захворювань, на які вони хворіють і які підтверджені, дійсно, відбувається ще можливість заразитися коронавірусною інфекцією, яка саме б'є по цих категоріях громадян дуже і дуже сильно. На осіб, які мають одного чи двох батьків, які досягли 70-річного віку або визнані особами з інвалідністю I групи за умовами, якщо у

цих батьків немає інших працездатних дітей, те, що я казав, на учасників бойових дій, осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

Законопроектом пропонується скоротити наполовину невідбуту частину покарання засудженим, які відбувають покарання у виді обмеження волі, та інші покарання, не пов'язані з позбавленням волі, за злочини, що не є особливо тяжкими. Зміст обмеження волі... пропонується звільнити засуджених, невідбута частина покарання яких на день набрання чинності Закону "Про амністію" становить менше одного року.

Основними критеріями, до яких ми підходили при формуванні цього законопроекту, є те, що у вказаних осіб є незначна суспільна небезпека у їх діяннях, і вона відбуває вже покарання. Є певні об'єктивні фактори: тяжка хвороба, похилий вік тощо, що суттєво знижують небезпечність осіб, яких пропонують звільнити від відбуття покарання. Значний строк вказаним засудженим уже відбуто на момент проголошення амністії.

Особи, на яких поширюється дія амністії, можуть бути звільнені від відбуття основного і додаткового покарань, призначених судом, окрім конфіскації майна, у частині вироку, що не була виконана на день набрання чинності вказаним законом. Якщо ваша буде добра воля, ви проголосуєте, Верховна Рада підтримає вказаний законопроект і в першому, і в другому читанні.

Дія закону буде поширюватися на осіб, які вчинили злочини до дня набрання чинності цим законом включно, і не буде поширюватися на осіб, які вчинили триваючі або продовжуючі злочини, якщо вони закінчені, припинені або перервані після набрання чинності Закону про амністію.

Також законопроектом передбачено, що і визначено категорію засуджених, щодо яких амністія не застосовується в будь-якому випадку. Це насамперед особи, які скоїли тяжкі злочини та особливо тяжкі злочини, а також особи, які вчинили злочини з використанням службового становища, тобто корупційні злочини.

Враховуючи це, вважаю як автор цього законопроекту, що чотири останні роки, коли амністія не застосовувалася в нашій державі, в принципі, зумовила можливість застосування вказаного, скажемо, державного прощення до певної категорії осіб. І на сьогоднішній день, враховуючи те, що відбувається в європейських державах і те, що я вже казав, що панує коронавірусна інфекція, ми абсолютно правильно підійдемо до цієї позиції, якщо як держава зможемо в такому спільному діалозі знайти пом'якшення до певної категорії своїх осіб, які вже певним чином відбули покарання і, скажемо, суспільна небезпека в діях вказаних осіб є незначною.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Я пропоную: спочатку підкомітет, а потім питання, обговорення, все решта.

Будь ласка, Олександр Бакумов – позицію підкомітету, і після цього ми перейдемо до обговорення.

БАКУМОВ О.С. Шановні колеги, шановний головуючий, підкомітет уважно розглянув проект Закону про амністію. Їх два в нас, вони майже-майже тотожні. Один запропонований нашим колегою паном Ігорем Фрісом, інші Кабінетом Міністрів України.

Однак ми хочемо наголосити, що інститут амністії, він є дуже важливим. І це дуже важлива складова самої кримінально-правової політики України, дійсно, для її реалізації. Ми розуміємо, що питання є на сьогоднішній день дуже актуальним. І та дискусія, яка народилася внаслідок внесення відповідного законопроекту, вона, в принципі, є на часі.

Однак члени профільного комітету, які брали участь в засіданні підкомітету, все ж таки погодились з висновком ГНЕУ. Ми хотіли б, щоб коло суб'єктів було більш конкретизовано, суб'єкти, які вчинили відповідні злочини, самі злочини були більш конкретизовані. Ми не побачили відсутність... ми побачили відсутність розрахунків конкретних, деяких

приведе відповідне прийняття вказаного законопроекту. Для вашої уваги в 2016 році була застосована амністія. Під неї за формальними ознаками підпадало 1196 засуджених. Тобто парламент, ухвалюючи відповідний закон, розумів кількість приблизно людей, по яких буде реалізований даний законопроект. Але статистика за результатами прийняття 2016 року показала, що амністовано було 12 тисяч 103. Розбіжність майже, бачите скільки, в 10 раз. Таким чином, нам би хотілося б більш точні дані, більш точне обґрунтування вказаної законодавчої пропозиції.

Більше того, мета законопроекту, до речі, і Кабінету Міністрів вказувалась на заощадженні бюджетних коштів і забезпечення належних умов утримання засуджених. На моє глибоке переконання, це є хибною мотивацією, хибною метою. Тому що амністія – це акт гуманізму, це акт прояву держави, що особа має пройти ресоціалізацію, більше бути адаптованою до викликів, до повсякденного життя, і надати їй шанс для того, щоб вона, і на виправлення, і для того, щоб вона стала повноцінним елементом громадянського суспільства. Однак, мета заощадити кошти і створити належні умови не може бути в акті амністії парламенту.

Таким чином підкомітет ухвалив рекомендувати Комітету з питань правоохоронної політики повернути вказаний законопроект на доопрацювання. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

На доопрацювання суб'єкту законодавчої ініціативи чи в комітет?

БАКУМОВ О.С. Суб'єкту законодавчої ініціативи.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, будь ласка, хто бажає виступити, задати питання автору законопроекту? Прошу, Андрій Петрович.

ОСАДЧУК А.П. Можна чисто технічне питання, щоб розуміти всю картинку, про що ми говоримо, власне, продовжуючи частково те, що Бакумов казав. Ви з самого початку сказали, що різниця базова між вашим проектом і мін'юстівським – це коло осіб, на які поширюється. І там називалася цифра, скільки там, 900 умовно у вас і 3 тисячі у Мін'юсту. Дуже просто, щоб всі зрозуміли, хто ці 2 тисячі, які не попадають у ваш законопроект потенційно, а потенційно попадають у Мін'юст?

ФРІС І.П. Я думаю, що краще це питання задати представнику Мін'юсту, тому що вони розширили коло вказаних осіб і вони краще зможуть пояснити чому це коло було розширено, і на кого безпосередньо додатково буде поширюватися дія про амністію в тому законопроекті, який вони запропонували.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Григорій Миколайович, будь ласка.

МАМКА Г.М. По суті, амністія у державі – акт до гуманізму, але в законі записано, що амністія повинна прийматися, і має на це право держава, раз на рік. Там, де вона не приймається. По суті, не приймається вона або хтось неправильно щось написав, або коло осіб, або неправильно порахували. Але людині, яка відбуває покарання, їй все рівно, який інститут держави не доопрацьовує. По суті, по суб'єктності ми розглядали цей законопроект на робочій групі і пропозиція, я буду голосувати за відхилення, але з наступною пропозицією.

Давайте доопрацюємо по суті, амністія повинна бути, акт гуманізму, він повинен бути, тому що з 16-го року, по-моєму, востаннє була, амністія не приймалась. Але допрацювати за участю Мін'юсту, взяти всю інформацію, порахувати, за участю Мінфіну порахувати, скільки держава зекономить, і тоді прийняти новий, внести законопроект той, що буде обґрунтований, з

визначеною категорією осіб, які підпадають, і вже більш конкретний внести на комітет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, чи є ще? Будь ласка, пані Олександра, прошу. Ще хтось хоче висловитися, колеги?

Будь ласка, тоді пані Олександра остання, прошу.

УСТІНОВА О.Ю. Шановні колеги, ми ж знаємо, що відправлення будь-якого законопроекту на доопрацювання – це поховання цього законопроекту. У нас є два проекти: один – від Мін'юсту і один – від колеги пана Ігоря Фріс. Якраз той, який від Мін'юсту, з яким ви хочете допрацювати перший законопроект, він взагалі не має ніякої конкретики. І це те, що в мене викликало найбільше здивування, тому що я думала, що якраз Мін'юст може оперувати цифрами і надати інформацію, скільки людей.

Ми можемо допрацювати потім цей законопроект між першим і другим читанням, попросити Мін'юст все ж таки більш деталізовано. Тому що, в принципі, в першому законопроекті деталізовано вписано більш-менш, хто підпадає під амністію. В мене є запитання до одного пункту, але я думаю, що це між першим і другим читанням можна допрацювати. Якщо ми зараз відправимо це на доопрацювання, враховуючи, що в нас закінчується вже сесія через два тижні, то до кінця року ніякого законопроекту, ніякого закону не буде ухвалено.

Тому я все ж таки закликала, чесно кажучи, підтримати це в першому. Тим паче, що я так розумію, що Мін'юст теж готовий і теж просить про те, що такий законопроект має прийнятий, бути ухвалений. Але він просто настільки загально це описав, що важко підтримати законопроект Мін'юсту.

Тому насправді я вважаю, що можна підтримати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Будь ласка.

_____. Я вважаю, що потрібно підтримати законопроект Ігоря Павловича, вот. На доопрацювання – це теж гіблійний варіант, ми його потім більше не повернемо. А між першим і другим читанням це все можна допрацювати.

Спасибو.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

Я думаю, що от, наприклад, ви згадували про амністію 16-го року. вона була прийнята на третій рік повноважень, власне, першого... минулого скликання Верховної Ради. Тому я не думаю, що, наприклад, про доопрацювання цього законопроекту означає, що на все скликання ми ставимо хрест на ідеї амністії. Я, більше того, переконаний, що ми повернемося до цього питання і пізніше. Хоча, колеги, звичайно, питання дуже актуальне, і я думаю, що над ним варто попрацювати.

Я надаю слово, колеги... Остаточо, можливо... Пане Ігор, ви почули коментарі, можливо, ви прокоментуєте також на завершення ті запитання, які були. І тоді будемо переходити до голосування. Будь ласка.

ФРІС І.П. Дякую, пане голову.

Єдине, що я хотів зауважити, що колеги, може, ну, не повністю розглянули сам законопроект. В ньому детально визначено коло осіб, на яких розповсюджується, запропоновано розповсюдити амністію, їхні категорії цих осіб, визначений перелік, визначений перелік злочинів, за які вони відбувають покарання, визначений віковий ценз, визначені особливі умови, діти, батьки і так далі і тому подібне.

І одночасно до пана Олександра все ж таки мені хотілось би сказати. Ви абсолютно праві, що метою законопроекту є гуманізація певних правовідносин між державою і засудженими. І якраз записано, що проект, в пояснювальній записці прямо і зазначено, що проект розроблено для

законодавства забезпечення в 20-му році складової частини міжгалузевого правового інституту вибачення державою, тобто гуманітарного вибачення державою осіб, які вчинили певні злочинні діяння.

А стосовно бюджетної складової. Це додатковий показник, жодним чином він не є основою і не полягає в, скажемо так, фундаменті прийняття Закону про амністію.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Шановні колеги, переходимо до голосування. Отже, я ставлю на голосування рекомендацію підкомітету ухвалити висновок комітету і рекомендувати Верховній Раді відправити законопроект 3181 на доопрацювання авторам.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Доопрацювання.

9 голосів – за. Проти? Утримались? Присутні 16 членів комітету. 9 осіб. Рішення прийнято.

Переходимо до наступного законопроекту.

Пане Ігорю, я думаю, що в даному випадку все одно наступна сесія дозволяє попрацювати. Я пропоную так, пане Ігор. Якщо ви будете вести цю тему і особливо, колеги члени комітету, які утрималися, давайте попрацюємо спільно до наступної сесії і внесемо законопроект, який, я думаю, що може бути підтриманий комітетом і залом. У будь-якому разі, пан Ігор, ми раді бачити вас у нас на комітеті.

Наступний законопроект 3397 про амністію засуджених (щодо запобігання поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19 спричиненої коронавірусом), поданий Кабінетом Міністрів України.

Є представник міністерства, а саме заступник міністра юстиції України пані Олена Висоцька. У вас там є мікрофон? Якщо можна, представтесь.

ВИСОЦЬКА О.В. Доброго дня. Колеги, я – Висоцька Олена, заступник міністра юстиції. Сфера моєї відповідальності – це система Державної кримінально-виконавчої служби. Тому саме я і презентую такий проект.

Закон про амністію засуджених спричинений... ну ми виходили, розробляючи цей законопроект, також з двох таких основних, скажемо так, гасел. Перше – це, дійсно, акт гуманізму, який в нашій державі формально давно не відбувався, оскільки Закон "Про амністію" 16-го року був дуже складно реалізований в 17-ому році. і після цього жодних амністій не відбулося. А друге – це небезпека, яку несе за собою потенційна загроза поширенню коронавірусної інфекції в місцях позбавлення волі.

Розуміючи, які побутові умови, яке утримання засуджених і які хронічні хвороби, статистика у нас є, такі хронічні хвороби у засуджених, які разом з коронавірусною інфекцією зазвичай приводять до летальних випадків. Це туберкульоз, це гепатит, це ВІЛ-інфекція, інші складні небезпечні хвороби.

Тому пенітенціарна система охорони здоров'я, вона далека ще від ідеалу. І ми розуміємо, що частина зобов'язань лежить на системі ДКВС, а частина перекладається на звичайну систему охорони здоров'я. МОЗ не готовий особливо допомагати у випадку гострих небезпечних станів наших засуджених. Це буде дуже складно, якщо ми масово будемо звертатись до звичайних лікарень, і поряд будуть лікуватись незасуджені, тобто звичайні люди.

Ми проводили цілий ряд переговорів і розуміємо, що медична система України, вона не готова на сьогодні до спалахів коронавірусу і в нашій системі також. І ми будемо ще більшу небезпеку нести із того, що будемо привозити масово хворих, тому що у нас соціальна дистанція неможлива як така, всі знаходяться в одних приміщеннях невеликої площі, задушливих, іноді в антисанітарних умовах.

А друге питання – це те, що поряд з цим потрібно буде забезпечувати охорону і лікарів, і інших пацієнтів. Тому це буде дуже складна історія, якщо всі наші дії були і направлені на те, щоб коронавірусна інфекція не потрапила всередину установ.

На сьогоднішній день ситуація стабільна. Але правозахисники все-таки звертаються, і родичі засуджених звертаються і просять звернути увагу на особливо незахищені верстви засуджених. Це неповнолітні, жінки, інваліди I, II і III груп, хворі на онкологію, хворі на туберкульоз, тобто оці категорії ми і виділили як категорії осіб, яких пропонуємо до амністії.

Питання бюджету, воно розглядається при кожному законопроекті, це абсолютно нормально, що ми обраховуємо видатки, які потягне законопроект, або навпаки економію, яку він спричинить.

Тому ці приблизно 3 тисячі осіб, для нас це одна десята від всіх засуджених, які перебувають в установах виконання покарань. Це для нас також гарний показник економії, можливої майбутньої економії. Інші країни Європи вони на найбільші показники виходили, коли боролися з коронавірусною інфекцією.

І хотіла б ще прокоментувати, в чому складність статистичних даних і подача аналітики зараз на розгляд, скільки осіб все-таки буде, і чому така невідповідність була в минулі роки. Дуже природно, тому що всі справи засуджених у паперовому вигляді, на картках, жодної системи, єдиної бази даних, де б ми могли нормально проводити аналітику, її просто немає. Кожен запит, кожна категорія засуджених на сьогодні, ми даємо запити на місцях, і кожна установа вручну обраховує, піднімаючи просто матеріали справ, тому похибка буде точно.

І друге питання. Я думаю, що маємо також розуміти, що коли ми сьогодні встановлюємо певну категорію осіб для амністії або для будь-якого іншого акту, їх може не бути, такого статусу, у особи, не буде документа, підтверджуючого такий статус. Тому наші системи подають ту інформацію, яка у них є наявна. Коли особа буде розуміти, що таке підтвердження

документальне її статусу потягне за собою фактичне звільнення, його родичі, його адвокати, правозахисники допоможуть в отриманні тієї чи іншої довідки. Тому кількість осіб, які будуть підпадати під ту чи іншу категорію, вона може дійсно зрости в рази. Це додатковий стимул отримувати і заявляти про той чи інший статус. Сьогодні засуджені з нами спілкуються абсолютно по-іншому, тому що деякі без паспортів і ідентифікаційних кодів. Ми ж займаємося цифровізацією цих документів, це один з пріоритетів. Але я кажу, чому виникають ці питання, чому зараз такий стан.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

Я прошу тоді, пан Олександр, будь ласка, скажіть позицію і, я думаю, що після цього будуть питання, якраз ми вже, в принципі, пані Олена, почули, яке питання до вас є, можливо, у плані там порівняння і тому подібне, ви дасте потім аналіз. Будь ласка.

БАКУМОВ О.С. Шановний головуючий, шановні колеги, цей законопроект також є дуже схожим із попереднім по амністії. Я не буду повторюватися на тих тезах, які мною були вже оголошені, вони знову-таки є повторюваними і тотожними. Але все ж таки мене дивує також позиція органів виконавчої влади, зокрема Міністерства юстиції, що все ж таки це урядовий орган виконавчий, який має розуміти, що таке амністія і для чого вона застосовується. І коли виконавчий орган влади подає таку пояснювальну записку, не розуміючи, що навіть в неї пише в обґрунтуванні, ну, я вважаю, що це принижує перш за все орган виконавчої влади.

Амністія – це не пігулка і це не ін'єкція від інфекційного захворювання в будь-якому випадку. І антисанітарні умови, які створені у відповідних виконавчих установах, це не питання амністії. Значить, ви повинні і маєте забезпечити належні умови для виконання покарань по особах, а не жодним чином не діяти і не приймати акт амністії, саме керуючись цими. Причому ви пишете критеріями. Якими критеріями? Це підстави.

Тому я вважаю, що як мінімум повинна бути перероблена вся база законопроекту, яка подавалася урядом стосовно взагалі акту прийняття. Я ще раз наголошую, що ми з колегами підтримаємо акт амністії, оголошення амністії Верховної Ради України. Однак ця робота мала б бути проведена більш ґрунтовно, більш професійно, до неї мали би бути залучені спеціалісти, а не дилетанти, які запропонували, на превеликий жаль, і прийняти ґрунтовний, нормальний закон, який звільнить від покарання тих осіб, які мають на це право відповідно до принципу справедливості.

Підкомітет прийняв рішення рекомендувати комітету відправити вказаний законопроект на доопрацювання суб'єктам законодавчої ініціативи.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, які питання чи висновки?

Будь ласка, Владлен.

НЕКЛЮДОВ В.М. Ви знаєте, шановні колеги, я оце читаю висновки ГНЕУ щодо цього законопроекту. Дивлюсь, які ж суб'єкти вийдуть на волю. І ви знаєте, я дивлюсь, які статті там, які частини... статті. І якщо подивитись на статтю 12, які ж це статті, яка категорія злочинів, що за суб'єкти, це частина п'ята статті 185, крадії з от такими бородами, що бігають уже, особливо тяжкі. Це стаття 307, це ті, хто збуває, організовує збут наркотиків, щоб вони вийшли і продовжували збувати наркотики вже тут на волі, вони вже збували і будуть продовжувати. Тобто ми хочемо створити умови для того, щоб злочинці, я не знаю, як знайти для них слова тих, хто збуває наркотики, організовує перевезення, збут наркотиків. Потім дуже цікава стаття 310 частина друга, теж підпадає. Це сію, вію, посіваю мак, коноплю і всю цю гидоту. І пропонується, щоб цих випустили на волю, це буде "холодне літо 1953".

Тому я вважаю, що тут непродумана зовсім сама ідея, сама мета амністії. Вона призведе, я думаю, що це латентне створення ситуації для

масових заворушень може бути. Оскільки якщо вийдуть тисячі осіб і що вони будуть робити на волі? Давайте задумаємося, що вони будуть робити. Чи продумано працевлаштування, де вони будуть працевлаштовані? А я вам відповім: вони будуть працевлаштовані там, де вони й були працевлаштовані. Тому я вважаю, що це таке латентне підбурювання для тих, хто відбував покарання.

Тому я проти, я підтримую те, щоби відправити цей законопроект на доопрацювання, він не готовий до голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Максиме. Хто ще хотів?

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

Можна одне запитання і один коментар? Згідно назви законопроекту, проект Закону про амністію засуджених і в дужках (щодо запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19). А можна статистику, скільки наразі захворювань в СІЗО, в тюрмах, в пенітенціарній системі?

ВИСОЦЬКА О.В. Колеги, в нашій системі на сьогоднішній день приблизно 20 осіб, які з підтвердженням COVID-19. Але тут є питання, один з них латентний випадок, оскільки був пов'язаний з небезпечною вірусною там протиімунною хворобою, від якої відмовлявся лікувати.

Але нас звинувачують у тому, що насправді ми не маємо тестів для тестування і для підтвердження, і дачі об'єктивної статистики. Тому ці випадки – це підтвержені випадки, коли людям дійсно ставало зле. І ми зверталися до МОЗу з тестуванням саме цих людей і контактних груп, тобто тих, хто поряд працюють або поряд засуджені. Тому статистика така. Але і правозахисники, і родичі засуджених – всі обурені, що нашу систему не тестують як слід масово. Тому об'єктивної статистики у нас, на жаль, насправді немає.

ПАВЛЮК М.В. Ми це зрозуміли, просто я розширю питання. Тобто а скільки тестів було зроблено за 3 місяці в пенітенціарній системі? Плюс-мінус.

ВИСОЦЬКА О.В. Там, де була дійсно підвищена температура або контактні...

ПАВЛЮК М.В. ...чи 10 тисяч?

ВИСОЦЬКА О.В. Ні, не 10 тисяч. До тисячі осіб було протестовано. Тому що це були контактні групи поряд з тим, кому погано. Але не більше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка, Максиме. Я так розумію, ви не завершили.

ПАВЛЮК М.В. Ще один коментар. Да, згідно опрацювання даного законопроекту можна також сказати, що стаття 1, 3 та 4 проекту не узгоджується з нормами чинного законодавства в частині четвертій статті 86 Кримінального кодексу, якою встановлено, що особи, визнані винними у вчиненні корупційних злочинів, вироки стосовно яких не набрали законної сили, не можуть бути звільнені від відбування покарання. А особи, вироки стосовно яких набрали законної сили, не можуть бути звільнені Законом про амністію від відбування покарання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, ще хтось хоче виступити, задати запитання?

_____ . Давайте, голосуємо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Голосуємо, да? Дякуємо.

Тоді переходимо до голосування. Перше. Ми голосуємо пропозицію підкомітету, а саме: ухвалити висновок рекомендувати Верховній Раді законопроект 3391... перепрошую, 3397 відправити на доопрацювання.

Хто за таку пропозицію, прошу голосувати. 11 – за. Проти? Утримались? 3. Дякую. Рішення прийнято.

Переходимо до наступного питання. Законопроект (3396) про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо запобігання виникненню і поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом в установах виконання покарань та місцях попереднього ув'язнення, поданий Кабінетом Міністрів України.

Будь ласка.

БАКУМОВ О.С. Денис Анатолійович, прошу встановити регламент до 3 хвилин для всіх доповідачів, бо ми будемо дуже довго сьогодні працювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми просто... Колеги, звернусь до доповідачів в першу чергу, щоб ми економили наш спільний час і в плані виступів, і в плані всього решти, і виступати.

Будь ласка, пані Олена Висоцька, ви можете висвітлити зміст законопроекту. А далі просто, колеги, давайте самі себе обмежимо, якщо є виступи і ви солідарні, то просто це показати в голосуванні.

Прошу, пані Олена.

ВИСОЦЬКА О.В. Наступний законопроект був, ще більш розширені статті та категорії осіб. І за статистикою, яку ми і аналітику яку ми підібрали, кількість амністованих складатиме близько 14-15 тисячі осіб. Це варіанти... Ну, ми реагували на запити суспільства, на ті досвіди, які інші країни застосовували в своїх країнах. Це був квітень місяць, країна в карантині. Тому ми пропонували моделі, за якими можна було б піти в разі, якщо буде,

ну, дійсно, небезпека, і люди будуть гинути просто в місцях несвободи. Тому це альтернативний проект, і він...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я прошу увагу до виступаючого. Будь ласка.

ВИСОЦЬКА О.В. І він був, ну, саме цим і спричинений. Тому, ну...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я зрозумів. Тобто, в принципі...

ВИСОЦЬКА О.В. Да, більше статей, більше категорій, тому статистика ще більша, це майже половина засуджених, які на сьогоднішній день в системі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто ми розуміємо, що якщо буде друга хвиля, ми, можливо, повернемося до цих питань, сподіваємося, що так.

Колеги, чи є потреба обговорення, чи переходимо до голосування? Коротко пропозицію озвучте підкомітету, і переходимо до голосування.

БАКУМОВ О.С. Да, я коротко оголошу. Я вважаю, що це черговий правовий шедевр, який подано на розгляд комітету. Я поясню чому. Тому що вказаним законопроектом ми вносимо зміни тимчасові, увага, до Кримінального кодексу України, якими поліпшуємо правове становище особи, яка засуджується або буде засуджена, потенційно обвинувачений і так далі, злочинці, таким чином вказуючи на її не постійності, а тимчасовості, а Кримінальний кодекс має зворотну дію у часі, якщо він пом'якшує відповідальність або якщо він відповідно правове становище особи поліпшує, то цей закон буде мати характер постійності. І не буде потім суд звертати увагу на те, що ми прийняли цей закон у зв'язку з інфекцією COVID-19. Це по факту стануть базовими постійними нормами. А тому обираючи такий шлях, коли ми вводимо додаткові штучні правові інститути у кримінальному

праві, наслідки по яких навіть неможливо розрахувати, я вважаю, що це не наш шлях і це непрофесійна позиція.

Дякую за увагу. У нас є пропозиція законопроект відхилити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Тоді, колеги, я пропоную голосувати. Ну, два слова, будь ласка, Владлен, і переходимо до голосування.

НЕКЛЮДОВ В.М. Я повністю підтримую колегу Олександра Бакумова. Я вважаю, що цими змінами ми взагалі підірвемо концепцію самого Кримінального кодексу, і функція, каральна функція, яка закладена, що особа має перевиховуватися шляхом відбуття покарання. То тоді що ми будемо робити? Тоді, як казав Ніцше, що "никто из нас не прав, когда не замечает, как та рука, которая щадит", понимаете, "милосердие – самый добрый щит, а этот щит плодит, рождая преступление". Тут має бути справедливість на першому плані, а не милосердя. І якщо ми будемо... 20 хворих, а 14 тисяч випустимо, то який сенс тут? В чому тут?

Ну, да, я вважаю, що тут зарано. Я вважаю, те, що сама концепція тут незрозуміла.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, голосуємо. Я ставлю на голосування пропозицію, озвучену підкомітетом: рекомендувати Верховній Раді законопроект 3396 відхилити. Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Відхилити.

Проти? Утримались. Одноголосно. Дякую. Рішення прийнято.

Будь ласка, переходимо до наступного законопроекту номер п'ять. Проект Закону про внесення змін... Це законопроект 3316 і альтернативні до нього – всього чотири законопроекти. Перший називається: про внесення змін до Кримінального кодексу (щодо протидії злочинам на ґрунті ненависті за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності). Автори: пані

Василевська-Смаглюк, народний депутат Волошин, народний депутат Булах і народний депутат Бакумов.

Перед початком розгляду цього питання. Різні законопроекти і різні автори. Я хочу наголосити, колеги, що до нас надійшло кілька сотень звернень, листів всіх абсолютно конфесій, які стурбовані цим законопроектом. Він, дійсно, є дуже і дуже резонансний. Сьогодні на засіданні просили бути представників абсолютно всіх конфесій, але в зв'язку з все ж таки поки особливим режимом роботи в карантині ми не мали можливості їх всіх прийняти на комітеті, але я переконаний, що всі слідкують зараз за розглядом цього питання в комітеті, як і попередніх питаннях. Було звернення і цілого ряду громадських організацій, і громадян, і величезний підпис... величезне звернення від депутатів наших – понад 50 підписів народних депутатів, один з них сьогодні також присутній, пан М'ялик.

Першим я надаю слово авторам. Пані Василевська-Смаглюк написала, що її сьогодні не буде і просила розглянути без її участі. Я так розумію, пана Волошина немає. Тоді я надаю слово представнику третього законопроекту Ладі Булах, законопроект 3316-2.

Будь ласка. Ми раді вас вітати на засіданні комітету. Будь ласка.

с Дякую.

Одночасно вперше приймаю участь в двох комітетах, в своєму і у вас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А у вас онлайн?

БУЛАХ Л.В. Так. Діджиталізація.

Але я уважно слухала цифри по... Я з охорони здоров'я, уважно слухала цифри по інфікуванню ув'язненого контингенту на COVID і на інші інфекційні захворювання, тому що безпосередньо відповідаю за всі

інфекційні захворювання в Комітеті здоров'я нації. У мене є дуже класні пропозиції до вашого управління охорони здоров'я.

Щодо нашого законопроекту. Так, він альтернативний. Не можу не подякувати Василевській-Смаглюк, тому що саме її законопроект якимось підштовхнув мене і моїх колег напрацювати альтернативні і взагалі підняти це питання, яке насправду воно ж роками обговорюється і в Офісі омбудсмена, і в Комітеті з захисту прав людини. Я думаю, що немає ні партії, ні фракції, де б не обговорювалося це питання визнання злочинів на ґрунті ненависті. Але мій законопроект, він трішечки по-іншому це називає, не на ґрунті ненависті, а на ґрунті нетерпимості.

Метою законопроекту є запровадження у законодавство правового визнання поняття "нетерпимість". Безпосередньо мій законопроект, якщо порівнювати всі чотири альтернативні, має найбільшу кількість перерахованих ознак. Це двадцять ознак. В самому законопроекті вони є. Я думаю, ви з ними вже ознайомлювались. І впорядкування відповідальності за ці злочини, скоєні з мотивів нетерпимості, шляхом внесення відповідних змін до Кримінального кодексу України.

Я хочу нагадати, що існуюче врегулювання цього питання, воно до нас перекочувало не з досвіду інших країн, на жаль, і не з прогресивних інших підходів, а саме з Кримінального кодексу Союзу РСР, коли категорично не визнавалося ніяких інших форм нетерпимості. Сьогодні у нас фігурує саме расова, національна і релігійна ворожнеча або розбрат. Я пропоную значно розширити цей перелік і за кольором шкіри, і за статтю, і за соціальним становищем, звісно, за гендером, це за статтю, і через приналежність партійну, приналежність до інших світоглядних якихось принципів, тобто це значно ширше коло якостей, через які можуть бути вчинені і катування, і навіть вбивства.

Щодо визначення поняття "нетерпимість", яке дано у примітці до статті 67 Кримінального кодексу. Взяли за основу дефініцію дуже цікаву, до речі, запропоновану 2 роки тому Національною поліцією в законопроекті,

який розробляло Головне слідче управління. У нашому законопроекті я врахувала також дефініцію такої форми нетерпимості, як гомофобія, саме перекладено один в один, дефініція, яка затверджена Європарламентом, тобто не вигадували ми велосипед.

Дві ілюстрації. Чому саме цей законопроект робить крок уперед? Оскільки між злочинами, вмотивованими нетерпимістю, і злочинами без мотиву нетерпимості, на мій погляд і погляд моїх колег, є дуже велика різниця. Наприклад, для злочину, вмотивованого помстою, може бути обрано одну або кілька осіб, а от злочин не на ґрунті нетерпимості, можуть бути потерпілими сотні, іноді навіть тисячі осіб, якщо згадати Голокост.

Мій законопроект напрацьовувався групою депутатів. Один з них – це голова Комітету з прав людини Лубінець. І один з них – це Тарас Тарасенко, голова підкомітету з прав людини також. Вони також були залучені до розробки цього законопроекту. І я дуже вдячна своїм колегам за їх коментарі.

Два приклади. Нові Санжари. Ми пам'ятаємо, як було страшно спостерігати агресію населення по відношенню до інших українців, які, можливо, ймовірно, могли дійсно бути інфікованими COVID. Чому чемні люди поводити себе так нечемно? Це не просто хуліганство, це, дійсно, агресія на ґрунті нетерпимості до ймовірного захворювання інфекційною хворобою. Це таке дуже для нас актуальне.

Інший приклад. Якщо тут є кияни, вони його точно пам'ятають, це наш кінотеатр "Жовтень", який спалили два молодих хлопця. І це також інкриміновано як хуліганство, одному дали 2 роки, іншому 3 роки умовно, бо це хуліганство. Чому вони спалили кінотеатр? Всі про це знають, тому що саме в цей час, вони підпалили його саме в той час, коли там йшов кінофестиваль стрічок про ЛГБТ-спільноти. Хіба це просто хуліганство? Ні, і ми це все, звісно, усвідомлюємо.

Тому ми мусимо орієнтуватися на досвід інших країн, але не на старі часи, щоб привести наш український закон у відповідність до наших

українських реалій сьогодення. Ці пункти, що є в у кодексі, увійшли в нього з Радянського ще Союзу, і я пропоную все ж таки нам оновити цей фундаментальний підхід і визначити злочини, які вчинені на ґрунті нетерпимості, ненависті, все ж таки обтяжуючі обставини.

Щороку в Україні фіксується понад сто, інколи більше ніж дві сотні інцидентів на ґрунті сексуальної орієнтації. Про це свідчить офіційна статистика ОБСЄ. Але ж я не можу назвати їх злочинами і не може назвати їх правопорушеннями, тому що в більшості випадків такі інциденти не розслідуються належним чином, і вироків з кваліфікацією про них, на жаль, немає.

І я буду завершувати свій виступ, і просити комітет, шановних депутатів моїх колег, підтримати законопроект 3316-2, зважаючи на пропоновані зміни, у першому читанні за основу, Якщо ні, я бачу. як дійсно ця тема дуже сенситивна, резонансна і дуже на часі. Багато моїх колег проявили свою ініціативу, дякую Олександрю, також у нас схожі законопроекти. Якщо ні, якщо дійсно, погоджуюся, що цей законопроект не був розроблений разом з депутатами саме цього комітету, дуже прошу не завершувати крапкою цю ініціативу законотворчу, а, можливо, прийняти рішення для того, щоб покращити цей законопроект і все ж таки визнати, інтегрувати у наш Кримінальний кодекс ознаку нетерпимості.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Олександр Бакумов. Якщо можна, коротко. І ви ж представити позицію підкомітету?

БАКУМОВ О.С. Тут коротко не вийде, шановний головуючий, тут все серйозно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді давайте поєднайте виступ як автора і оцінку підкомітету.

БАКУМОВ О.С. Так. Дякую вам, шановний головуючий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Домовились? Будь ласка.

БАКУМОВ О.С. Шановні колеги, дуже тендітна тема. Зокрема, в тій пропозиції, яку подала пані Василевська-Смаглюк, там була така невеличка правова провокація щодо нового складу в Кримінальному кодексі, зокрема 161 стаття з позначкою 1 щодо публічних закликів до ворожнечі, насильницьких дій, переслідування або приниження гідності за ознакою сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності. Тому законопроект набув такого, скажімо так, такої... резонансності, так, дякую вам.

Однак той законопроект, який було мною подано, він все ж таки був спрямований на те, щоб в Кримінальному кодексі впорядкувати обставини, які обтяжують покарання, а також кваліфікуючі ознаки по певним складам кримінальних правопорушень, по злочинах. І мною було запропоновано, що вчинення злочину з мотивів нетерпимості є ті обставини, що обтяжує покарання. І в даному випадку неважливо, яка нетерпимість була при цьому зреалізована. Ми кажемо не тільки про, вибачте мене, сексуальну орієнтацію, ми кажемо і про расу, і про стать, колір шкіри, інвалідність, національність, мову, релігійні переконання, все це можуть бути мотивом нетерпимості. Вчинення просто злочину є поганим. Вчинення злочину з мотивів будь-якої нетерпимості є вдвічі поганим, і це факт. І в даному випадку, навіть якщо прописуючи конструкцію і додаючи в примітці, що цим мотивом нетерпимості може бути сексуальна орієнтація, ми як професіонали повинні розуміти, що ми не маємо на увазі груп, які належать до сексуальних меншин. Тому що сексуальна орієнтація може бути гетеросексуальною, може бути гомосексуальною і так далі. Тобто в такому випадку можна сказати, що законопроекти, навпаки, посилюють і захищають сім'ю.

Але все ж таки вважаючи, що ця тема є тендітною для суспільства, ми вчора з колегами на підкомітеті проговорили всі законопроекти, які були подані, і ті, які дійсно сильно, скажімо так, забезпечували права всіх соціальних груп, і законопроекти, які були таким тролінгом, як відповіддю інших колег, і збалансовані, які ніби, навпаки, були спрямовані на те, щоб кримінально-правові норми містили чіткість, правову визначеність. Ми прийняли рішення, всі чотири законопроекти запропонувати комітету відхилити.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

Чи є виступи? Будь ласка, Владлен Неклюдов, потім Мамка і Олександр.

НЕКЛЮДОВ В.М. Дуже дякую, шановні колеги.

Насправді, ви знаєте, я вважаю, що цей законопроект це такий ящик Пандори, який нам пропонують відкрити зараз у суспільстві, суспільство, яке вже взагалі втомилося від карантину, від COVID, від подолання кризи, яка виникла у зв'язку з цим. І відкрите задля чого, от я не розумію, що хочуть автори, крім бажання? Я вважаю, може це не бажання, вони не розуміють, ну, це тут закладено таке, може воно не усвідомлене бажання, підбурення конфлікту у суспільстві.

Я, ви знаєте, бачу тут, я читав там нетерпимість, я бачу, що тут нетерпимість авторів. От нетерпимість для того, щоб ті відносини, які нормальні є, нетерпимість внести і спровокувати конфлікт задля того, перш за все тих людей, які відчують на собі нетерпимість чи хочуть відчувати, чи їм кажуть – нема нетерпимості, всі рівні перед законом. І тут, я дивлюся, Конституція, 8-а, 19-а, мала бути і 21-а, це така важлива стаття, що всі рівні перед законом. Усі рівні перед законом. І це дуже важливо пам'ятати.

І стаття 6 Кримінального кодексу України, вона каже, що усі, хто вчинив злочин на території України, вони мають нести відповідальність. І вже, ви знаєте, це завдання вже органів досудового розслідування, у нас їх така велика кількість, ми наплодили багато органів досудового розслідування, там в залежності від складу злочину, КПК вона визначає, хто розслідує. Однак в даному випадку всі злочини, які вчинені, і всі особи, які їх вчинили, вони мають нести відповідальність, це звісно. А там вже мотиви, які, як елемент суб'єктивної сторони складу злочину, це веже вони визначають який мотив: чи то побутове питання, чи то якась нетерпимість, це вже визначають. Я не розумію, навіщо виділяти категорію потерпілих, навіщо виділяти, що за якими підґрунтями це скоєно, і нащо казати. Тобто я розумію так, що особа яка відчуває нетерпимість з сексуальних якихось мотивів, вона вища в правах чим інша особа, у них інші якісь відчуття щодо стосунків у суспільстві.

Тобто це таке дуже тендітне, мені сподобався термін, який колега Бакумов висловив, "тендітне питання". Але воно може вилізти боком і може, навпаки, мета може бути іншою і провокувати конфлікт, і ті особи, які вони кажуть, маємо захистити, вони мають спровокувати, і ті особи будуть потерпілими, оскільки можуть спровокувати конфлікти. Це я кажу, ми тут маємо врятувати тих людей і запобігти цим конфліктам. Вважаю, що це буде правильно.

Оскільки я не почув, і тут не проведено, і, на жаль, що автор не прийшла до комітету, я дуже хотів би її бачити. І щоб вона довела, які у нас дані, будь-які, щоб свідчили про поширення в Україні от таких от злочинів, вчинених на ґрунті нетерпимості. Немає таких даних. У нас я взагалі не бачу проблеми, у нас рівні відносини, і провокувати конфлікт, я вважаю, що тут не варто, там, вносити змін там до 115-ї, там до 120-ї, до 121-ї. Я вважаю, що якщо воно вбивство, воно має бути вбивством. Якщо, я так розумію, що особа, яка однієї сексуальної орієнтації, це буде частина перша, якщо інша, то це частина друга. То чому тоді? Тоді це буде антиконституційний. Я вже

казав про статтю 21, і в Конституційному Суді вони оспорять, і вона буде визнана неконституційною, цей законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я прошу завершувати. Ми зверталися, щоб...

НЕКЛЮДОВ В.М. Да. Тому я вважаю, що у зв'язку з тим, що сама ідея може спровокувати конфлікт і привести до непередбачуваних наслідків, ми маємо запобігти цьому і не дати цьому конфлікту у суспільстві набутись. І вважаю, що це неконституційно. Я вважаю, це ті підстави, ті критерії, які мають враховуватись при прийнятті нашого рішення.

Тому я підтримаю думку підкомітету і голови пана Бакумова, який сказав, що має бути на доопрацювання відправлений цей законопроект. Відхилити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, була пропозиція відхилити дані законопроекти.

Прошу, пані Олександра, після цього Григорій Мамка, і також Віктор М'ялик.

УСТІНОВА О.Ю. Шановні колеги, пане Неклюдов, я перепрошую, але те, про що ми зараз говоримо, це міжнародна практика, і це не є чимось ноу-хау, що в Україні хочуть запровадити. Коли ви говорите про неконституційність, то давайте все ж таки конституційно чи неконституційно, це буде вирішувати у нас Конституційний Суд. І туди вже були направлені звернення, які мають вирішити, чи відповідає це Конституції України, чи ні.

Я розумію, що ви говорите, що ви не бачите проблеми. Але я перепрошую, ви чоловік, ви колишній правоохоронець, ви зараз народний депутат і член правоохоронного комітету. Тому, звичайно, ви не бачите проблеми. А люди бачать. Тому що у них немає такого захисту, який є у вас.

І я дуже прошу все ж таки не зводити це лише до там сексуальної орієнтації, що я почула. Це комплексна проблема, з якою стикаються, я вам скажу як людина, яка працювала колись в пацієнтських організаціях. Наприклад, хворі люди. І те, що відбулося в Санжарах, це теж показник. Якщо у нас є ВІЛ-інфіковані люди, повірте мені, що дітей, які не можуть нікого, наприклад, інфікувати, іноді не хочуть приймати до садочків. І те, що в нас відбуваються зараз злочини на фоні того, що є певна або нетерпимість до пацієнтської спільноти, або до гендеру, або до расової, в нас теж це відбувається. То це і є обтяжуючою обставиною, і це є так в усьому світі.

Тому фактично Україна має вийти з оцих от пострадянських меж, коли ми говоримо, що цих проблем не існує. Ця проблема існує, і це є обтяжуючим при вчиненні злочину. І я все ж таки вважаю, що ми повинні підтримати хоча б один із законопроектів, потім його доопрацювати, тому що до деяких законопроектів, так, є питання, тому що я не розумію, як буде доводитися в суді раціональний страх чи забобона. Але основні моменти, які прописані в законопроекті пана Бакумова, в законопроекті пані Булах, я вважаю, що потрібно один з цих законопроектів підтримати. Потім його доопрацювати разом з правозахисниками, разом зі слідчими і Національною поліцією або ДБР, які це потім будуть розслідувати. Тому що зараз в країні є з цим проблема, ви можете її не бачити, але якщо ви набачите проблем, то це не означає, що їх не існує. Шкода, що цього не бачать народні депутати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Григорій Мамка.

МАМКА Г.М. Я б все-таки не хотів би торкатися тендітних тем. Я все-таки нагадаю колегам, що у нас назва у правоохоронного комітету, вона сама каже, законом визначена, про те, що дійсно через наш комітет ідуть зміни до Кримінального кодексу, Процесуального, Адміністративного. І всі автори, от ми розглядали це питання на робочій групі, по суті, якщо

проблема є, то необхідно її криміналізувати, на мою думку, в останню чергу. Є правові механізми в державі, і вони зобов'язані бути. Якщо влада не виконує історії своєї, то вона повинна виконувати свої обов'язки.

Але вся ідея в законі, який побудований, на щастя, на жаль, і сам Кримінальний кодекс каже про: диспозиція, побудова статті, і санкція. Якщо є диспозиція і кваліфікуючі ознаки, про що і кажуть всі чотири законопроекти щодо кваліфікуючих ознак, то це одна історія. Якщо обтяжуючі обставити, то це друга історія.

Якщо ці автори законопроекту кажуть, в кваліфікуючі ознаки додати з мотивів нетерпимості скоювати, то необхідно все-таки виключати обтяжуючі обставити. Якщо говорити про обтяжуючі обставини, то цих обставин не повинно бути в кваліфікуючих ознак. І стаття 67 частина четверта каже, якщо будь-яка з обставин, що обтяжує покарання, передбачена в статті особливої частини, це диспозиція цього кодексу, як ознака злочину, що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз врахувати її при призначенні покарання як таку, що його обтяжує. Тобто авторам необхідно визначитись, ми йдемо по шляху обтяжуючих обставин чи кваліфікуючих ознак.

Оце просто без тендітних тем. Необхідно знати і мати побудову закону, і дух Кримінального кодексу. І крапка. В такій інтерпретації закони по суті на такій стадії даже заходу на комітет закон повинен бути вивчений і вірно сформульований, але не потрібно його підмінити з приводу якихось збурень в суспільстві і всього іншого. Він повинен бути вивірений і мати ідеологію закону, яка повністю буде відповідати Кримінальному кодексу.

На даний час всі чотири законопроекти порушують цю логіку, і вони виключать або статтю 67 обтяжуючих ознак, або самої кваліфікуючої.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Григорій Миколайович.

У мене також відкрита 67 стаття Кримінального кодексу. Додам вам, що також до обтяжуючих обставин сьогодні вже є за вчинення злочину на

грунті расової, національної, релігійної ворожнечі чи розбрату або на грунті статевої приналежності.

МАМКА Г.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я розумію. Я маю на увазі, що вже це є, бо часом звучить, що чого нічого немає в законодавстві.

Будь ласка, до нас також завітав колега наш з іншого комітету Віктор М'ялик. Прошу, вам слово. Прошу.

М'ЯЛИК В.Н. Шановний головуючий, шановні депутати, хочу звернутися до вас як не колега депутат, а як батько шістьох дітей. Щоб відхилити цей закон, це загроза іде... Повністю я вам зачитаю: "Варто зазначити, що всі віруючі та релігійні організації виступають категорично проти будь-якого насильства. Та не є розуміння, для чого сексуальну орієнтацію та гендерну ідентичність вводити в, ну, кримінальний. Тобто якщо християни скажуть, що вони засуджують чи визнають гомосексуалізм гріхом, будь-яку критику та спосіб життя або скажуть, що вони проти одностатевих шлюбів чи усиновлення дітей одностатевими парами, це може трактувати як публічне закликання до ворожнечі та нетерпимості гідності осіб чи груп осіб та ознаки сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності, відповідно християн чекають штраф або обмеження до 5 років".

Тобто даже якщо депутат може сказати чи будь-який державний службовець сказати на геїв, що ти там не тої орієнтації, нам загрожує до 5 років і великі штрафи. По цим автори закону захищають ці ЛГБТ, вони і себе захищають. На сьогоднішній день перед законом всі рівні. Якщо сьогодні зробив злочин, то відповідай. Но якщо б сьогодні закривати церквам чи людям, які сьогодні критикують і так далі, то 1 відсоток більше за 99 відсотків...

_____ . (Не чути)

М'ЯЛИК В.Н. Я прошу, не закликаю, а прошу не голосувати, не підтримувати цей абсурд.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Голосувати, я думаю, ми будемо.

Давайте фіналізуйте тоді. Колеги, і вже давайте переходити до голосування, бо в нас ще є "Різне".

БАКУМОВ О.С. Я хочу зробити таку невеличку репліку від підкомітету, тому що через нас проходили всі чотири законопроекти. Пане Вікторе, все, що ви сказали, в переважній більшості воно не відповідає дійсності. Об'єктивно. Абсолютно. Жоден законопроект не містить те, про що ви говорили. Але в будь-якому випадку підкомітет, враховуючи все, що було сказано комітетом, враховуючи вчорашню роботу підкомітету, рекомендує Комітету Верховної Ради з питань правоохоронної діяльності ухвалити рішення, яким відхилити всі чотири законопроекти. А потім підійти до вирішення питань, які стосуються вже безпосередньо Кримінального кодексу і інституту, які обтяжують покарання, окремо і не додаючи сюди компоненту, яка штучно розіграла ситуацію і перейшла в суто політичну площину.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я пропоную переходити до голосування

І ставлю на голосування озвучену повторно Олександром Бакумовим пропозицію відхилити всі законопроекти, а саме законопроект 3316, 3316-1,

3316-2 і 3316-3. Рекомендувати Верховній Раді відхилити дані законопроекти.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. 13 – за. Проти? 1 – проти. Утримались? 2 – утрималися. Рішення прийнято.

Рекомендовано Верховній Раді законопроекти 3316 і альтернативні відхилити. Дякую вам, колеги.

Останнє питання. Про проекти законів та постанов для включення до порядку денного третьої сесії Верховної Ради. Мова йде про включення до порядку денного законопроектів та постанов номери 3606, 3603, 3627, 3629 і 3633, і 3649. Пропозиція: рекомендувати Верховній Раді включити до порядку сесії зазначені законопроекти та проекти постанов.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Хто – за? Проти? утримались? Рішення прийнято одногolosно. Дякую вам.

Переходимо до "Різного". Колеги, хто бажає виступити в "Різному"? Будь ласка, пане Володимире. Григорій Миколайович Мамка. Дві особи.

Будь ласка.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Я буду намагатися дуже коротко. Можливо, із урахуванням того, що маю вже певний досвід роботи в попередньому скликанні. Якщо ви звернули увагу, от в останній період засоби масової інформації все більше починають тему дострокових парламентських виборів, все більше звучить критики на адресу Верховної Ради як в цілому, так і окремих, скажемо, моментів роботи. І я вам можу сказати, що... далі буде ще більше цього, як би я вже це проходив, я бачив.

І зараз не про причини політичні якісь цього, а про те, чи депутати, робота самих депутатів, депутатських фракцій сприяє цьому. На жаль, можу сказати, що певна критика має місце, і ось чому. Якщо повернутися на рік назад, коли Верховна Рада і в тому числі і наш комітет починав свою роботу, як правило колеги ставили питання глобального масштабу. Тобто якщо щось міняти, то суттєве – те, що пов'язано з реформуванням, скажемо, в цілому

галузі і так далі. Чим далі, тим все більше ми переходимо на дрібніші питання, і це пов'язано з тим, скажімо, що серйозні суттєві законопроекти, такі як там пробіг зброї, я їх можу багато наводити там про детективну діяльність приватну і так далі, вони, зрозуміло, що викликають дискусії на рівні і керівництва, і на рівні сьогодні нашої політичної еліти.

Але на завершення хочу сказати одну річ: вам просто раджу як більш молодим і колегам, якісь хтось собі ставить за мету перспективу роботи в цьому напрямку: давайте братись як комітет і будемо наполягати на глобальних темах, на тому, що ми в тому числі озвучували. Ми говорили, що Кримінальний процесуальний кодекс потребує серйозного комплексного опрацювання. Чим закінчилось? Ми перейшли в розгляд дрібних окремих – важливих, безперечно, питань і так далі. Ви зрозуміли, про що я говорю.

Тому зараз от завершилась нарада за участю керівництва МВС, наші керівники Верховної Ради і так далі. От ми отримали там теж певне доручення проаналізувати дії Національної поліції в останній період. Але знову, якщо ми просто сконцентруємося на тому, щоб розглянути, як той чи інший полісмен вів себе по відношенню до або окремого народного депутата, або журналіста і так далі, це ж не вирішення питання. Тому я закликаю всіх нас як комітет піднімати серйозні глобальні теми, давайте ми будемо лідерами в цьому плані.

Ви говорили про контрольні функції посилення. Прекрасно. Давайте в рамках цього, спільних... Сьогодні Аваков підтвердив, що він готовий до дуже, скажемо так, тісної роботи з нами, з комітетом, вони сприймають відповідно і критику, і всі зауваження. Але вони хотіли б, щоб отримати і від нас відповідну допомогу, щоб і Національна поліція, і інші правоохоронні органи мали, скажемо так, всі необхідні складові для того, щоби ефективно працювати. Тому, власне, ось до цього я вас хотів закликати.

І скажу на завершення ще одну річ. Я дуже сподіваюсь, що комітет залишиться і в стані психологічно-моральному такому, як ми починали. Тому що останні випадки, коли, скажемо так, є певна спокуса, яка як на звичайних

людей впливає в плані отримання додаткових якихось посад, навантажень і так далі. Шановні колеги, краще подумайте, чи воно потрібно? А тим більше, коли всередині комітету... Так, я маю на увазі наших колег, які абсолютно заслужено мали і мають право бути представленими де завгодно. Але вирішення цих питань, я просто просив би, щоб воно було так, щоб нас не розсварило і не поставило перед фактом того, що комітет, у нас абсолютна однаковість при вирішенні важливих питань, я вважаю, що воно має залишитись.

Я вам дякую. І закликаю вас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Володимире, за слушні слова. Я думаю, що це однозначно можна спрямовувати до кожного з нас. Тим паче, звертаючи на ваш професійний і політичний досвід, це насправді дуже важливо. Дякую вам.

Григорій Миколайович Мамка. І все. Так, колеги? Будемо завершувати.

МАМКА Г.М. Все-таки відреаую на ваші слова трохи. Наш комітет по суті зайнявся інститутом кримінальних проступків. Всі ми були і присутні, приймали участь. Я вам, аби не керівник, не члени нашого комітету, які ініціювали створення робочих груп, кримінальні проступки б ще раз би перенеслись, потім би в Офісі Президент чи в Мін'юсті сказали, що воно нам зовсім не потрібно, виключили все і залишили так, як їм хотілося б. По суті комплексна робота і з початку, коли ми домовлялися працювати комплексно, ми напрацювали ряд змін до Кримінального процесуального кодексу для того, щоб розгрузити: а) першу ланку судів першої інстанції, надати більші повноваження у вигляді обрання запобіжного заходу, особисто зобов'язання прокурора, прийняття рішення щодо експертів і все інше. Чим це закінчилося? То ми в зал не можемо внести, то дуже довго вноситься, то десь ставиться в п'ятницю після обіду після "Різного" часа через два. Зрозуміло, да?

Ідея комітету роботи, вона є, але ж скільки чинників, які просто впливають на ці процеси політичні. І по суті та робота от з першого разу, коли ми напрацювали в робочій групі, от всі члени комітету бачать результат. У когось буде бажання доопрацьовувати чи не доопрацьовувати? Я думаю, що в молодому віці, коли вперше приходиш депутатом, глаза горять, а коли робиш, і воно просто без пояснень і причин кажуть: "Слухай, ну не подобається!" Що не подобається? І ніхто не пояснює причину. От воно так... зацікавленість або цікавість в зміні такого продуктивного, вона потихеньку у людей зникає. Але я теж підтримую цю не ідею, а принцип і концептуальні принципи щодо побудови роботи комітету, тут я за", і я готовий приймати участь.

Хочу все-таки звернути увагу і сказати, що ми зверталися раніше комітетом і піднімали, я на комітеті, ці питання ще в листопаді 2019 року з приводу незаконного проведення негласних слідчих розшукових дій, а саме спостереженнями за народними депутатами "Опозиційної платформи - За життя". Звернення ми готували в одинадцятому місяці 19-го року, яке підписано було керівником. Внесено відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування (кінцеві цифри 1792) в одинадцятому місяці 19-го року за статтею 344 частиною другою. А віз і нині там. Ніякої інформації по суті не надходить від правоохоронного органу.

І прошу, другий випадок. Це напад на офіс, який відбувся в п'ятому місяці цього року на офіс "Опозиційної платформи - За життя", де інформування з столичної поліції було, що затримано 17 осіб. Кваліфіковано дії за частиною другою статті 296 Кримінального кодексу "Хуліганство". Але по суті і номера кримінального провадження немає.

Прошу комітет підтримати повторне звернення до Державного бюро розслідування, Офісу Генерального прокурора за першим випадком щодо розслідування. Тим паче, уже ж з одинадцятого місяця. Я думаю, що терміни повинні продовжуватися по суті інформування. І коли комітет бере на контроль, то повинно бути хоч якесь інформування комітету від

правоохоронного органу: яким чином, чи стоїть десь справа на контролі, якщо комітет цікавиться, але відповіді немає.

І по другому випадку. Звернутися до правоохоронних органів. Я думаю, що все-таки до прокуратури міста Києва чи до Офісу Генеральної прокуратури, чи події такі внесені, проінформувати комітет: яка кваліфікація, скільки осіб затримано, яким чином реагувати на цю подію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, думаю, що комітет підтримає. Звичайно, ми підготуємо.

Колеги, я прошу, щоби ми коротко по суті могли висловитися. Максим і Олександр.

ПАВЛЮК М.В. Денис Анатолійович, я неодноразово звертав увагу членів комітету на звернення, які надходили на адресу всіх членів комітету щодо порушення прав кандидатів на посаду слідчих у Державному бюро розслідувань, яке надійшло в черговий раз повторно на адресу всіх членів комітету і на голову комітету.

Ситуація, коротко розкажу, там, де чотирьох громадян України, які пройшли конкурс і перемогли в конкурсі, перед призначенням просто ліквідовують дані посади, і люди втрачають свої робочі місця за попереднім місцем роботи, оскільки вони вже звільнилися та підготувалися для роботи в ДБР, і їх не взяли на роботу в ДБР у зв'язку з скороченням їхніх посад.

Прошу секретаріат комітету, якщо ще не було підготовлено і відправлено звернення по даній колективній заяві, і крім того, розглянути питання можливості запрошення на наш комітет Директора ДБР, оскільки ми давно його, виконуючого обов'язки, т.в.о., ми давно його не заслуховували, багато запитань є до діяльності ДБР. І в тому числі на такому засіданні розглянути вказане питання і за можливості доєднати онлайн даних громадян, якщо це можливо.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, що інтереси цих громадян ви представите у питаннях. Я думаю, що це не єдине питання до ДБР, яке є взагалі. Ми тоді можемо, колеги, нас чекає звіт ДБР загалом. Тобто був письмовий звіт, але потім у зв'язку з карантинном і коронавірусом було питання щодо, ми відклали зустрічі, пам'ятаєте, ми говорили з керівниками правоохоронних органів планово. Я думаю, як тільки ми змінимо режим роботи на більш відкриту форму, ми одразу запросимо керівника ДБР сьогоднішнього, а саме виконуючого обов'язки, Соколова, для того щоб задати йому питання.

Насправді, Максим, ви піднімали ще і інші питання, які були, я думаю, що це також у інших членів комітету також буде багато питань.

Будь ласка, Олександр.

Куницький О.О. *(Виступ російською мовою)* Коллеги, не буду занимать большое количество времени. Я разделяю позицию Владимира Юрьевича по поводу того, что комитет должен заниматься глобальными вещами, но на сегодняшний день ситуация такова, что без личного вмешательства депутатов и комитета мало что двигается. У нас были с вами заседания онлайн, на которых присутствовали представители Национальной полиции, прочие, зокрема господин Клименко выходил на связь, озвучивались ряд проблем, которые он обещал решить, в частности проблема нашей коллеги госпожи Устиновой по поводу Евгения Шевцова, который, вы помните все, порядка четырех месяцев назад публично ее оскорблял. Воз и ныне там. Учитывая, что ситуация с коронавирусом сейчас пошла более-менее на какой-то спад в плане, не в плане заболевающих, а в плане мер, наш комитет уже начинают посещать представители Министерства юстиции. Поэтому я думаю, что мы можем рассмотреть возможность для того, чтобы пригласить господина Клименко, а может быть и собрать какую-то встречу с господином Аваковым, на которой могли бы мы поднять еще раз эти вопросы и получить уже конкретный ответ.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, я думаю, що некоректно збирати тільки з цього питання комітет.

Куницький О.О.. Речь не идет... Я еще раз повторю. Мы ряд вопросов озвучивали на онлайн заседании, в том числе я задавал вопросы, на которые я до сих пор не получил ответы, и нет никаких результатов. Так же есть вопросы к прокуратуре в разных областях. Поэтому было бы неплохо вернуться к практике, которую мы много раз обсуждали, по поводу того, что на каждый комитет приглашать кого-то с разных областей, разных представителей, задавать конкретные вопросы и ставить на вид и смотреть на результаты.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, спочатку давайте почнемо з керівників правоохоронних органів. Ми вже говорили нещодавно, що це має бути...

УСТІНОВА О.Ю. Можна доповнити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зачекайте.

Керівники ДБР, потім керівники поліції. Ми з вами в онлайн-режимі з ними спілкувалися. Але я думаю, що дійсно, якщо у нас нормальна ситуація по карантину сходить, скажемо, на ніг, ми можемо запланувати такі зустрічі. Ну, я думаю, що першу зустріч вже до кінця цієї сесії. Давайте просто в робочому порядку визначимо, хто саме, тому що хтось хоче по ДБР, хтось Національна поліція. І далі вже визначатися, в якій послідовності мають бути.

Да, пані Олександра.

УСТІНОВА О.Ю. Колеги, виключно додати до того, що сказав Олександр. Я би хотіла все ж таки, щоб ми наполягали на тому, щоб був пан

Клименко. Тому що коли у нас було закриті засідання комітету, ви пам'ятаєте, по Кагарлику, були зроблені певні заяви, в тому числі про те, що потерпілій буде надана охорона. Цього до сих пір не було зроблено.

І я перепрошую, але я думаю, що ці питання треба піднімати на комітеті, тому що, якщо ми не заступимося за людей, яких гвалтують і вбивають, то я не знаю, хто це зробить. Поліція явно цього не збирається робити.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, будь ласка, пане Олександр.

ОСАДЧУК А.П. Вибачте, я добавлю просто. Там є ще питання з експертизами. Вони загубили рентген, наприклад, мені вчора адвокати... Ребята, вони загубили рентген цієї дівчини. Зараз зробили новий і так далі. Тобто там є питання, які насправді треба піднімати і за цим дивитися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сейчас-сейчас, почекайте.

ІОНУШАС С.К. Я нагадаю щодо питання, пов'язаного з діяльністю Національної поліції. Ми домовилися з керівником, що до кінця місяця, а наступний комітет у нас коли? 1 липня, да? Він прозвітує про те, що зроблено, що було зроблено, що буде зроблено. Тому я пропоную на перше число запросити... Да, ми домовилися, що він, ми запитали у нього, до кінця місяця, так, до кінця місяця. То давайте його запросимо на наш комітет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я скажу, що у нас на 1 липня вже заплановано багато дуже тяжких питань. Це, зокрема, відбір кандидатур

посад, відбір кандидатур по ДБР, ряд постанов, про які ми говорили. (Шум у залі) Ні, я думаю, що ми все ж таки будемо працювати вже офіційно. Да.

КУНИЦЬКИЙ О.О. На следующий комитет кто-то к нам приходит?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні. Про перше число ми поки що не говоримо. У нас відбір керівників САП і керівників ДБР. Але у нас є ще один комітет, крім першого числа, це середина липня, от на нього ми можемо вповне запросити. Тим паче, 1 липня, я думаю, це буде перший день запуску кримінальних проступків. Я думаю, там буде просто мільйон питань, тому... і день слідства. І я думаю, що ми зможемо запропонувати... запросити представника або Національної поліції, або ДБР, давайте з вами узгодимо в робочому порядку, на комітет, який буде всередині липня.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Денис Анатолійович, я перепрошую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Бакумов. І давайте завершувати вже, колеги.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Я перепрошую. Може бути швидше, тому що сьогодні Голова Верховної Ради дав нам як комітету доручення більш детально підключитися до ситуації, яка була пов'язана з останніми подіями. І, ну, як би для того, щоб підготуватися до того, що буде далі взагалі пов'язано з Нацполіцією або, можливо, з МВС (я маю на увазі, в політичному плані), то буде прохання до нас, щоб ми як комітет, так би мовити, професійно. Так що є сенс з Клименком як з головою Національної поліції десь раніше...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, давайте плануємо в будь-якому разі до кінця сесії зустрітися з Клименком, ми домовлялися, ми це зробимо обов'язково. До

кінця сесії ми організуємо таку зустріч на засіданні комітету. Форму ми вже виберемо.

Будь ласка, Олександр.

БАКУМОВ О.С. Колеги, я на завершення хотів би сказати. От Володимир Юрійович спочатку сказав правильну базову ідею, що ми все ж таки повинні займатися більш ґрунтовними, ставити перед собою завдання і досягати, створити якісь дедлайни і поступово-поступово, але до них іти. І тут же переключились на вибіркові знов-таки ситуації. Це непогано, ми їх повинні паралельно контролювати, навіть немає жодних заперечень.

Однак, повертаючись до вашої пропозиції, я вас усіх закликаю: давайте проведемо робочу нараду, визначимось, що в нас є три-чотири, можливо, п'ять напрямів, де ми можемо реально працювати і досягти результатів разом, щоб не було, що половина залу голосує, половина – ні. І довести це до розуму на протязі найкоротшого періоду часу, з дедлайнами встановлювати відповідні календарні чинники.

Дякую.

ІОНУШАС С.К. ...дедлайн місяць, на комітеті під час Чому ми зараз порушуємо цей дедлайн? Ми встановили дедлайн до кінця місяця, на цей дедлайн погодився пан Клименко. То давайте дотримуватися, якщо ми погодили, то в цей строк давайте і на перше... Я не думаю, що вибір членів комісії, да, буде такий дуже там важливий...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергію, я сказав, що до кінця сесії ми зустрінемося. І я, ми заплануємо, коли буде така зустріч. Все. Будь ласка.

ОСАДЧУК А.П. Насправді, немає жодної суперечності. Мова йшла про законодавчу роботу, а тут мова йде про контрольну функцію. У нас з вами, нагадаю, дві є базові функції – законодавча і контрольна. Тобто там,

безумовно, треба робити те, про що ми говорили, і системно підходити до великих речей. А контрольна, да, у нас є постійний діалог, і всі наполягали на тому, що ми зацікавлені в постійному діалозі. А тут якраз були чітко визначені дедлайни, да, критичне питання. Вони самі сказали, за місяць зробимо. І у нас був, вибачте, приклад робочої зустрічі з Клименком, да, це не обов'язково от комітет.

ІОНУШАС С.К. Я пропоную тільки не казати: до кінця сесії, да. А якщо ми погодились із шановним паном Клименком, і він погодився на цей дедлайн, то зробити це в дедлайн. Тому що ми будемо кожного разу переносити ці строки, да. Якщо вони погодились і сказали, протягом місяця, то давайте на перше число.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

ОСАДЧУК А.П. Я повторюю, що я сказав: у нас є досвід роботи з Клименком не тільки в форматі комітету, а робочої зустрічі з ним. Іі цього достатньо абсолютно.

ІОНУШАС С.К. Да. Це можна буде не на комітеті, це може бути шляхом робочої зустрічі – питань нема.

ГОЛОВУЮЧИЙ. О'кей. Вичерпано порядок денний. Засідання комітету оголошую закритим.